

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 listopada 2007 r.

Pomoc państwa C 39/06 (ex NN 94/05) – Program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach wdrożony przez Zjednoczone Królestwo

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5398)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/166/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 i art. 14,

po wezwaniu zainteresowanych stron trzecich do składania uwag zgodnie z przepisami przywołanymi powyżej⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

2004 r., 6 kwietnia 2005 r., 8 września 2005 r. i 31 stycznia 2006 r. Zjednoczone Królestwo przekazało Komisji kolejne informacje.

(2) Pismem z dnia 13 września 2006 r. Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że podjęła decyzję o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do tej pomocy. Zjednoczone Królestwo przedstawiło swoje uwagi na temat pomocy w piśmie z dnia 16 października 2006 r.

(3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 30 listopada 2006 r.⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawiania uwag dotyczących pomocy. Nie otrzymano żadnych uwag.

I. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 15 czerwca 2004 r. obywatel Zjednoczonego Królestwa powiadomił Komisję o pomocy przydzielonej bezprawnie przez Radę Wysp Szetlandzkich (Shetland Islands Council – SIC), organ publiczny na Wyspach Szetlandzkich należących do Zjednoczonego Królestwa. Pismami z dnia 24 sierpnia 2004 r., 4 lutego 2005 r., 11 maja 2005 r. i 16 grudnia 2005 r. Komisja zwróciła się do Zjednoczonego Królestwa o przekazanie informacji o tej pomocy. Pismami z dnia 10 grudnia

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS

(4) Rada Wysp Szetlandzkich przekazywała płatności do sektora rybołówstwa w ramach dwóch ogólnych środków pomocy, pod nazwą „Pomoc dla sektora połowowego i przetwórstwa ryb” oraz „Pomoc dla sektora hodowli ryb”, które faktycznie składały się z kilku różnych rodzajów programów pomocy obowiązujących od lat siedemdziesiątych. Jednym z takich programów był tak zwany „Program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach” („program”). W ramach

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 291 z 30.11.2006, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 291 z 30.11.2006, str. 5.

tego programu, który obowiązywał od 1982 r. do dnia 14 stycznia 2005 r., można było przyznawać dotacje stanowiące wkład uzupełniający własny wkład finansowy na zakup udziału w istniejącym lub nowym statku rybackim. Pomoc była przyznawana jedynie osobom w wieku powyżej 18 lat, które nie posiadały dotychczas udziału w statku rybackim.

- (5) Pomoc przyznawano na 50 % kosztów nabycia udziału, przy czym maksymalna kwota pomocy wynosiła 7 500 GBP w przypadku istniejącego statku i 15 000 GBP w przypadku nowego statku. Pozostałe 50 % mogło być finansowane jedynie z wkładu własnego beneficjenta, pochodzącego z jego własnych oszczędności lub z pożyczki rodzinnej. Kwota pomocy w żadnym przypadku nie mogła przekroczyć 25 % wartości statku.
- (6) Pomoc była przyznawana pod warunkiem, że statek będzie wykorzystywany do połowów w pełnym wymiarze czasu przez kolejne pięć lat oraz że beneficjent zachowa swój udział w statku przez okres pięciu lat od otrzymania pomocy.

Powody wszczęcia postępowania

- (7) Komisja miała poważne wątpliwości, czy pomoc przyznana w ramach programu na rzecz osób fizycznych nabywających po raz pierwszy udziały w używanych statkach może być uznana za zgodną z wymogami określonymi w pkt 2.2.3.3. Wytycznych w sprawie badania pomocy państwa dla sektora rybołówstwa i akwakultury z, odpowiednio, 1994 r., 1997 r. i 2001 r. ⁽¹⁾ W szczególności Komisja miała wątpliwości dotyczące zgodności pomocy z warunkiem, że pomoc może być przyznawana tylko na statki nie starsze niż 10 ⁽²⁾ lat lub, odpowiednio, 20 lat ⁽³⁾ gdy statek może być używany przez co najmniej kolejne 10 lat. Ponadto Komisja miała wątpliwości dotyczące zgodności stopy pomocy równej 25 % rzeczywistych kosztów nabycia statku, która nie była zgodna z wytycznymi z 2001 r., które miały zastosowanie do istniejących programów pomocy od dnia 1 lipca 2001 r. i dopuszczały stopę pomocy jedynie do 20 % ⁽⁴⁾.

Jeżeli chodzi o pomoc przyznaną na nabycie udziałów w nowych statkach Komisja uznała, że program nie odnosi się do referencyjnego poziomu wielkości floty rybackiej ani do wymogów bezpieczeństwa i higieny oraz obowiązku rejestracji statku w rejestrze floty, zgodnie z warunkami określonymi w art. 6–7 i 9–10 oraz w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ⁽⁵⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2369/2002 z dnia

20 grudnia 2002 r. ⁽⁶⁾ Ponadto wydaje się, że program nie zawierał żadnych przepisów dotyczących dodatkowych wymogów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 2792/1999 zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 2369/2002.

III. UWAGI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

- (8) W odpowiedzi z dnia 16 października 2006 r. Zjednoczone Królestwo przekazało dalsze informacje dotyczące pomocy przyznanej w ramach programu. Zwrócono uwagę, że całkowita kwota pomocy przyznanej w ramach programu wyniosła 581 750 GBP, a nie 8 000 000 GBP, którą to kwotę wymienia Komisja w decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE. Zjednoczone Królestwo zwróciło również uwagę, że po dniu 1 lipca 2001 r. nie przyznano żadnej pomocy w odniesieniu do nowych statków oraz że w związku z tym kwestia niezgodności programu po tej dacie jest bezprzedmiotowa.
- (9) Jeżeli chodzi o pomoc na nabycie udziałów w używanych statkach, Zjednoczone Królestwo potwierdziło, że program nie zawiera żadnego warunku dotyczącego wieku statku ani przepisu wymagającego, aby statki mogły być używane przez co najmniej kolejne 10 lat. Jednakże Zjednoczone Królestwo twierdzi, że program zakłada przyznanie dotacji pod warunkiem pięcioletniego użytkowania i że przepis ten stanowi dorozumiane zobowiązanie, aby statek był nieprzerwanie użytkowany do celów połowowych przynajmniej przez ten okres.
- (10) Zjednoczone Królestwo przekazało wykaz wszystkich 78 przypadków przyznania pomocy indywidualnej, wszystkie na kwotę 7 500 GBP, która to pomoc została przyznana między dniem 25 kwietnia 1996 r. a dniem 15 lipca 2003 r. na nabycie udziałów w używanych statkach; wykaz zawiera nazwę (imię i nazwisko) beneficjenta oraz nazwę i wiek statku. Stopa pomocy wahała się między 0,12 % a 25 %. Po dniu 1 stycznia 2001 r. stopa pomocy w żadnym przypadku nie przekroczyła 3,75 %.
- (11) Zjednoczone Królestwo zwróciło uwagę, że 36 z 78 wszystkich dotacji okazało się niezgodne z przepisami, jednak 28 z tych 36 dotacji zostało zwrócone lub było objęte procesem windykacji w wyniku utraty, sekwestracji, sprzedaży lub wycofania z danego statku z eksploatacji. W dwóch z pozostałych ośmiu przypadków nie dochodzono zwrotu dotacji, ponieważ utrata miała miejsce po wygaśnięciu pięcioletniego okresu warunkującego dotację. Zjednoczone Królestwo tym samym podsumowało, że pozostaje jedynie sześć przypadków dotacji potencjalnie niezgodnych z przepisami, które dotyczą statków będących wciąż w użytku lub kolejnych statków, na które przeniesiono korzyść wynikającą z przedmiotowej dotacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 17.9.1994, str. 3; Dz.U. C 100 z 27.3.1997, str. 12; oraz Dz.U. C 19 z 20.1.2001, str. 7.

⁽²⁾ Wytyczne z 1994 r. i 1997 r.

⁽³⁾ Wytyczne z 2001 r.

⁽⁴⁾ Pkt 2.2.3.3(c) Wytycznych dotyczących badania pomocy państwa dla sektora rybołówstwa i akwakultury z 2001 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1421/2004 (Dz.U. L 260 z 6.8.2004, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 49.

(12) Ponadto Zjednoczone Królestwo stwierdziło, że jeżeli Komisja przyjmie decyzję negatywną, nie należy żądać zwrotu pomocy przyznanej przed dniem 3 czerwca 2003 r., ponieważ byłoby to sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. W tym względzie Zjednoczone Królestwo odniosło się do decyzji Komisji 2003/612/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie kredytów na zakup kwot połowowych na Wyspach Szetlandzkich (Zjednoczone Królestwo) ⁽¹⁾ oraz do decyzji Komisji 2006/226/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie inwestycji Shetland Leasing and Property Developments na Wyspach Szetlandzkich (Zjednoczone Królestwo) ⁽²⁾, stwierdzając, że do dnia 3 czerwca 2003 r. Rada Wysp Szetlandzkich miała prawo uważać, że fundusze wykorzystane na tę pomoc były prywatne, a nie publiczne.

IV. OCENA POMOCY

(13) Po pierwsze trzeba ustalić, czy środek można uznać za pomoc państwa, a jeżeli tak, to czy jest on zgodny ze wspólnym rynkiem.

(14) Pomoc została przyznana ograniczonej liczbie przedsiębiorstw sektora rybołówstwa i dlatego ma ona charakter selektywny. Pomoc została przyznana przez Radę Wysp Szetlandzkich z zasobów państwa, przynosząc korzyści przedsiębiorstwom, które bezpośrednio konkurują z innymi przedsiębiorstwami sektora rybołówstwa, zarówno z obszaru Zjednoczonego Królestwa, jak i z innych państw członkowskich. Dlatego też pomoc ta zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem i należy uznać ją za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu WE.

Zgodność z prawem

(15) Według Zjednoczonego Królestwa przed przystąpieniem Zjednoczonego Królestwa do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej stosowane były dwa ogólne programy, o których mowa w motywie 4. Komisja zwraca jednak uwagę, że zgodnie z przekazanymi informacjami program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach został wprowadzony w życie dopiero w 1982 r. Jednak z powodu braku archiwum Zjednoczone Królestwo nie było w stanie przedstawić dowodów, że środki pomocy istniały już przed przystąpieniem Zjednoczonego Królestwa do Wspólnoty. Ponadto Zjednoczone Królestwo potwierdziło, że na przestrzeni lat programy pomocy zostały zmienione i że zmiany te nigdy nie były zgłaszane Komisji zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu WE (poprzedni art. 93 ust. 3). W związku z tym pomoc tę należy rozpatrywać jako nową pomoc.

Podstawa oceny

(16) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 nie określa żadnego terminu na analizę „pomocy przyznanej bezprawnie”, określonej definicją w art. 1 ust. f) tego rozporządzenia, mianowicie pomocy wdrożonej zanim

Komisja może stwierdzić, czy pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem. Jednakże art. 15 tego rozporządzenia stanowi, że uprawnienia Komisji do żądania zwrotu pomocy są ograniczone do 10 lat oraz że ten termin rozpoczyna się z dniem bezprawnego przyznania pomocy beneficjentowi, a jest przerwany przez jakiegokolwiek działanie podjęte przez Komisję. W związku z tym Komisja uznaje, że w tym przypadku nie jest konieczna analiza pomocy objętej takim terminem, to jest pomocy przyznanej ponad 10 lat przed działaniem podjętym przez Komisję w odniesieniu do tej pomocy.

(17) Komisja uznaje, że w tym przypadku termin ten został przerwany przez wniosek Komisji o przekazanie informacji, który został przesłany do Zjednoczonego Królestwa dnia 24 sierpnia 2004 r. Z tego względu wspomniany termin ma zastosowanie do pomocy przyznanej beneficjentom przed dniem 24 sierpnia 1994 r. W konsekwencji Komisja ograniczyła swoją ocenę do pomocy przyznanej w okresie między dniem 24 sierpnia 1994 r. a styczniem 2005 r.

(18) Pomoc państwa można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli stosują się do niej wyjątki przewidziane w Traktacie WE. Jeżeli chodzi o pomoc państwa dla sektora rybołówstwa, uznaje się, że środki pomocy państwa są zgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełniają one warunki Wytycznych dotyczących badania pomocy państwa dla sektora rybołówstwa i akwakultury. Zgodnie z pkt 5.3 akapit drugi wytycznych z 2004 r.: „pomoc przyznana bezprawnie» w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 będzie oceniona zgodnie z wytycznymi obowiązującymi w momencie wejścia w życie aktu administracyjnego ustanawiającego tę pomoc”. Jest to również zgodne z ogólnymi zasadami wyrażonymi w zawiadomieniu Komisji w sprawie określenia zasad mających zastosowanie do oceny bezprawnie przyznanej pomocy państwa ⁽³⁾. Z tego powodu pomoc należy oceniać pod kątem jej zgodności z wytycznymi z 1994 r., 1997 r. oraz 2001 r.

Nowe statki

(19) Jeżeli chodzi o pomoc przyznaną na nabycie udziałów w nowych statkach, Komisja w decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE zwróciła uwagę, że pomoc przyznana przed dniem 1 lipca 2001 r. można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem. Jednak po tej dacie warunki programu pomocy nie były już zgodne z obowiązującymi warunkami i dlatego Komisja miała poważne wątpliwości, czy jakiegokolwiek pomoc tego rodzaju przyznana po tej dacie była zgodna.

(20) Na podstawie informacji przekazanych przez Zjednoczone Królestwo można stwierdzić, że po dniu 1 lipca 2001 r. nie przyznano żadnej pomocy na nabycie udziałów w nowych statkach oraz że od dnia 14 stycznia 2005 r. program już nie obowiązuje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 21.8.2003, str. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 81 z 18.3.2006, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, str. 22.

Używane statki

- (21) Zgodnie z pkt 2.2.3.3 wytycznych z 1994 r., 1997 r. i 2001 r. pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem jedynie w przypadku gdy dany statek może być użytkowany przez co najmniej kolejne 10 lat. Ponadto zgodnie z wytycznymi z 1994 r. i 1997 r. statek musi mieć co najmniej 10 lat, a zgodnie z wytycznymi z 2001 r. co najmniej 20 lat.
- (22) Program nie zawiera żadnych warunków dotyczących wieku statków, a Zjednoczone Królestwo potwierdziło, że żadne inne warunki lub działania nie mogły zapewnić zgodności z tym warunkiem. Co więcej program nie wymagał, aby statki były użytkowane przez co najmniej kolejne 10 lat. To sprawia, że program jest w wyraźny sposób niezgodny z wytycznymi z 1994 r., 1997 r. i 2001 r.
- (23) Niezgodności tej nie eliminuje przewidziany w ramach programu wymóg utrzymania udziału w statku przez co najmniej kolejne pięć lat i użytkowania go w tym okresie do celów połowowych. Przepis ten jedynie zapewniał, że statki będą eksploatowane przez pierwsze pięć lat, a więc tylko przez połowę okresu wymaganego w ramach wytycznych.
- (24) W związku z powyższym uznaje się, że pomoc przyznana w ramach programu pomocy na nabycie udziałów w używanych statkach jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Zwrot pomocy

- (25) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w przypadku podjęcia negatywnych decyzji w sprawie pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że dane państwo członkowskie musi podjąć wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta.
- (26) Zjednoczone Królestwo wskazało, że Komisja nie może wymagać windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, twierdząc, że zasada ta ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie.
- (27) Środki wykorzystywane na finansowanie programu pochodzą z tych samych funduszy, które są wykorzystywane na pomoc, co do której Komisja odniosła się negatywnie w decyzjach 2003/612/WE i 2006/226/WE, o których mowa w motywie 12 niniejszej decyzji. W tych przypadkach Komisja uznała, że fundusze te należy uznać za zasoby państwa dla celów art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Jednocześnie Komisja przyznała, że w konkretnych okolicznościach analizowanych spraw,

po stronie Rady Wysp Szetlandzkich i zaangażowanych podmiotów powstały uzasadnione oczekiwania dotyczące prywatnego charakteru omawianego funduszu poprzez połączenie kilku elementów, które wykluczały windykację niezgodnej z przepisami pomocy państwa.

- (28) Komisja uznaje jednak, że w tym przypadku elementy uwzględnione w decyzjach 2003/612/WE i 2006/226/WE nie mogą być stosowane w ten sam sposób i że nie powstały uzasadnione oczekiwania. Komisja zwraca w szczególności uwagę na działania i oświadczenia Zjednoczonego Królestwa, wyraźnie pokazujące, że w czasie przyznawania pomocy organy odpowiedzialne były przekonane, że analizowany program jest w rzeczywistości programem pomocy państwa i że zastosowanie mają zasady dotyczące pomocy państwa.
- (29) Dochodząc do tego wniosku, Komisja zauważa, że w przeciwieństwie do pomocy będącej przedmiotem decyzji 2003/612/WE i 2006/226/WE omawiany program został stworzony jako typowy program pomocy i dotyczy bezpośrednich dotacji na rzecz rybaków, przyznawanych bezpośrednio przez Radę Wysp Szetlandzkich. Ponadto konkretne okoliczności tej sprawy wyraźnie pokazują, że władze Zjednoczonego Królestwa uważały, że zastosowanie mają zasady dotyczące pomocy państwa, jako że niezmiennie uwzględniały wydatki ponoszone w ramach tego programu w rocznych sprawozdaniach Zjednoczonego Królestwa dotyczących pomocy państwa przekazywanych Komisji zgodnie ze zobowiązaniami wspólnotowymi. W odpowiedzi na pytania Komisji Zjednoczone Królestwo stwierdziło w piśmie z dnia 10 grudnia 2004 r., że „płatności realizowane w ramach programów były uwzględniane w rocznym spisie pomocy państwa, który przez wiele lat corocznie przesyłano Komisji zgodnie z wymogami”, a w piśmie z dnia 6 kwietnia 2005 r. że „nasze władze przez wiele lat działały w dobrej wierze i w przekonaniu, że programy pomocy były zgodne z wytycznymi w sprawie pomocy państwa”.
- (30) Uwzględniając te oświadczenia oraz okoliczności tej sprawy, Komisja uważa, że zażądanie windykacji pomocy nie może być uznane za sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego. Tym samym zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 Komisja uważa, że Zjednoczone Królestwo musi podjąć wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta programu (niezależnie od podjętych już działań), bez uszczerbku dla przypadków podlegających rozporządzeniu Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rybołówstwa i zmieniającemu rozporządzenie (WE) nr 1860/2004. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 6.

(31) W tym względzie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w celu przywrócenia skutecznej konkurencji windykacja powinna obejmować odsetki. Odsetki te należy wyliczyć narastająco zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽¹⁾. Zjednoczone Królestwo powinno zatem zagwarantować, aby również windykacje już przeprowadzone lub wciąż będące w trakcie realizacji spełniały ten warunek, a w przypadkach gdy windykacja nie uwzględniła takich odsetek, należy podjąć konieczne środki w celu windykacji od tych beneficjentów również odpowiedniej kwoty odsetek.

(32) Komisja zwraca się do Zjednoczonego Królestwa o odesłanie załączonego kwestionariusza dotyczącego obecnego stanu postępowania windykacyjnego i sporządzenie wykazu beneficjentów, których dotyczy windykacja pomocy.

V. WNIOSEK

(33) W świetle oceny przeprowadzonej w sekcji IV, Komisja stwierdza, że Zjednoczone Królestwo bezprawnie przyznało pomoc w ramach programu, naruszając art. 88 ust. 3 Traktatu WE.

(34) Komisja uważa, że pomoc przyznana w ramach tego programu nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, o ile dotyczy ona pomocy przyznanej na pierwsze nabycie udziału w używanym statku rybackim.

(35) Jako że po dniu 1 lipca 2001 r. nie przyznano żadnej pomocy na pierwsze nabycie udziału w nowym statku rybackim, wszystkie przypadki przyznania takiej pomocy przyznanej w ramach programu uznaje się za zgodne ze wspólnym rynkiem.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Pomoc państwa, którą Zjednoczone Królestwo wdrożyło w ramach programu pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach („programu”), jest zgodna ze wspólnym rynkiem, o ile dotyczy ona pomocy przyznanej na pierwsze nabycie udziału w nowym statku rybackim.

2. Pomoc państwa, którą Zjednoczone Królestwo wdrożyło w ramach programu, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, o ile dotyczy ona pomocy przyznanej na pierwsze nabycie udziału w używanym statku rybackim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1935/2006 (Dz.U. L 407 z 30.12.2006).

Artykuł 2

Pomoc indywidualna, o której mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji, nie stanowi pomocy, jeżeli spełnia ona warunki określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 875/2007.

Artykuł 3

1. Zjednoczone Królestwo podejmuje wszelkie konieczne środki w celu windykacji od beneficjentów pomocy przyznanej w ramach programu, o której mowa w art. 1 ust. 2, z wyjątkiem pomocy, o której mowa w art. 2.

2. Kwoty podlegające zwrotowi obejmują odsetki naliczone od dnia przekazania środków pomocy do dyspozycji beneficjenta do dnia faktycznej windykacji pomocy.

3. Odsetki naliczane są narastająco zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004.

4. Zjednoczone Królestwo anuluje wszelkie zaległe płatności pomocy w ramach programu, o której mowa w art. 1 ust. 2, ze skutkiem od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Windykacja pomocy przyznanej w ramach programu, o której mowa w art. 1 ust. 2, dokonywana jest bezzwłocznie i skutecznie.

2. Zjednoczone Królestwo zapewnia wdrożenie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty jej zgłoszenia.

Artykuł 5

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty zgłoszenia niniejszej decyzji Zjednoczone Królestwo przekazuje Komisji następujące informacje:

a) wykaz beneficjentów, którzy otrzymali pomoc, o której mowa w art. 1 niniejszej decyzji, a która nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 875/2007, z podaniem całkowitej kwoty pomocy otrzymanej przez każdego beneficjenta;

b) całkowita kwota (część główna i odsetki) podlegająca windykacji od każdego beneficjenta;

c) szczegółowy opis środków już podjętych oraz planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji; oraz

d) dokumenty wykazujące, że beneficjentom nakazano zwrócić pomoc.

2. Zjednoczone Królestwo informuje Komisję o postępach w zakresie krajowych środków podjętych w celu wdrożenia niniejszej decyzji do czasu zakończenia windykacji pomocy przyznanej w ramach programu, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Zjednoczone Królestwo bezzwłocznie przekazuje wszelkie informacje, których zażąda Komisja na temat środków już podjętych lub planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji.

Zjednoczone Królestwo przekazuje również szczegółowe informacje dotyczące kwot pomocy i odsetek windykacyjnych już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji
